

ски държи много на браилскитѣ си приятели: тѣ никога не сж му отказвали своята морална и материална подкрепа и още на 24 януарий 1862 г. сж му изпратили 100 австрийски желтици, за да не спира издаването на вестника си „въ такива едни опасни за народа ни обстоятелства“; обещаваха сж при това да даватъ сжщата парична помощъ ежегодно, като сж писали на българитѣ въ Букурещъ и Галацъ да сторятъ и тѣ сжщото. Касабовъ пъкъ е ходилъ при тѣхъ, въ началото на априль 1862 г., и то отъ името на народния войвода въ Бѣлградъ, за да ги спечели за дѣлото на въстанието въ България и за да получи отъ тѣхъ, които били въодушевени за свободата на България, до хиляда минца помощъ. Тъкмо тогава Раковски ще да е писалъ писмото си (безъ дата, отъ 1862) до „мили съотъчественици Браилскы Българи“, гдето захваля родолюбието имъ и жертвитѣ имъ за България и настоява: „Ные и за послѣдны пжть прибѣгваме на Вашето родолюбие, колкото за нашето движение и за течението на работытѣ до сега, приносящый настоящее г-нъ Иванъ Касабовъ, съдруженъ отъ г-нъ Хаджи Ставря Хадж. Николовъ щжтъ ви извести подробно“. Какво сж известили тия, може само да се предполага.

Малко по-късно Касабовъ се обръща писмено до браилци, за да ги поласкае най-напредъ, че въ жилитѣ имъ течали „останки отъ свободолюбива кръвь на нашити нѣкогашни българи, която кръвь трѣбва да бжде квасъ за нашето пакъ възрождение“, и да имъ благодари, задето били и дѣломъ доказали, че ги боли за братята подъ тиранско робство. И той продължава, отъ името на Раковски, така: „Припомнете си сичко онова що ви говорихъ, и не мислете че има нѣщо за косъмъ измѣнено; нашити начала оставатъ сѣкога оныя сжщи, както си сж заченали въ сърдцата ни: нашата работа е добръ и иди напрѣдъ! Нѣ както въ всѣко едно благополучно начало злый врагъ ся труди да пжхни свой отровный прѣстъ, тжй братя на жалость и въ нашата работж една чърна душа искаше да пжхне отровный си прѣстъ и да оцети всичко отъ чърнж злоба. Това е Ибраилскый, Букурещкый и Галацкый Селеминскый. Той като сж бавиль 8—9 дена въ Виенж при Руската амбасада, дойде най-послѣ (на 1-ви день Великдень) въ Бѣлградъ, почна да ни заповѣда и разполага чрезъ Рускый